

VOCEA MARTIRILOR

SERVIND FAMILIILE PERSECUTATE, DIN 1967

Există

ceva mai bun decât răzbunarea

EDIȚIA 2, 2024

O istorie a violenței și a răzbunării

Istoria Orientului Apropiat și a Orientului Mijlociu este plină de violență și instabilitate. Inimi întunecate sunt la rădăcina acestor probleme. Vedem acest lucru clar în vendetele tribale din era Vechiului Testament și în așa-numitele „crime onorabile” în familiile musulmane de astăzi. La nivel regional și geopolitic, vedem acest lucru de sute de ani de ani în istoria violentă, în conflictele musulmanilor suniți-șiiti și în terorismul islamist sponsorizat de stat împotriva creștinilor de astăzi. Orbiți de ideologii care prezintă o definiție căzută a onoarei, oamenii din aceste regiuni au apreciat mult timp răzbunarea, considerând-o esențială pentru demnitatea lor. Contracărând această înțelegere greșită, Apostolul Pavel ne încurajează în Romani 12:19 în a avea încredere în judecata dreaptă a lui Dumnezeu: „Niciodată să vă răzbunați voi înșivă, ci lăsați răzbunarea în mâna Domnului.” Această afirmație este susținută prin Deuteronom 32:35, „A Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti când va începe să le alunece piciorul! Căci ziua nenorocirii lor este aproape și ceea ce-i așteaptă nu va zăbovi.”

Putem citi aceste cuvinte ca pe o acuzație puternică împotriva valorilor ideologiilor ne-creștine din Orientul Mijlociu - și pe bună dreptate, însă trebuie să fim atenți să ne examinăm conform Cuvântului lui Dumnezeu. Culturile Orientului Mijlociu nu sunt singurele care pun răzbunarea la loc de cinste. Poveștile de răzbunare, care îi prezintă pe răzbunătorii violenți ca pe eroi, sunt comune în Occident. Gândiți-vă la filmele de la Hollywood: o persoană care își ia răzbunarea în propriile mâini și care răspunde dușmanului cu violență, este unul dintre cele mai comune arhetipuri de personaje în aproape fiecare film de acest gen. De aceea, filmul VOM Sabina: Torturată pentru Hristos, Anii Nazi este cu atât de puternic. Decizia Sabinei Wurmbbrand de a ierta și de a aduce unul dintre soldații naziști care i-au ucis familia la Hristos arată cât de în antiteză sunt valorile și comportamentul creștinilor față de acțiunile așa-numiților „eroi” în cele mai multe filme de la Hollywood. Să decidem să nu ne răzbunăm, să renunțăm chiar la drepturile noastre în numele mărturiei noastre pentru Hristos, este incredibil de dificil. Iertarea și iubirea față de cei care ne-au rănit se opune cu totul naturii noastre umane căzute și normelor noastre culturale. Dar Dumnezeu este glorificat când rupem ciclul violenței în numele Lui. În cele din urmă, cei care ne-au rănit și resping pe Hristos vor primi judecata lui Dumnezeu. Justiția va fi făcută! Între timp, suntem îndemnați să le vorbim despre harul lui Dumnezeu, lucrând pentru a vedea pata păcatelor lor curățată - la fel cum au fost ale noastre - prin pocăință și credință în Hristos. Cred cu tărie că veți fi provocați și totodată încurajați de exemplele membrilor familiei noastre creștine persecutate, în revista acestui trimestru. Pe măsură ce citiți aceste mărturii adevărate, suntem siguri că, la fel ca noi, veți lupta să aplicați aceste principii în situațiile vieții voastre. Hristos ne poruncește să facem ceea ce ar fi imposibil fără El. Extinderea iubirii și iertării dușmanilor noștri este posibilă doar pentru că, pentru că suntem credincioși în Hristos, suntem locuiți și împuterniciți de Duhul Sfânt. Dumnezeu este mai mare decât greșelile comise împotriva noastră. Noi Îl glorificăm demonstrând acest adevăr unei lumi căzute.

Cu dragoste frățească,
echipa Vocea Martirilor

Despre copertă: Răzbunarea era un element central în credința religioasă a lui Samer. Dar prin mărturia prietenului său Hany, el și-a pus credința în Hristos și a renunțat la dorința de răzbunare. Citiți povestea lui Samer și a lui Hany la p. 10.

Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.

Evrei 13:3

Necazuri în drumul spre pace

Acum aproximativ patru ani, Adnan a luat decizia periculoasă de a pune la îndoială Coranul, în Liban. A citit întreg textul islamic de mai multe ori și l-a studiat cu atenție, dar avea foarte multe versete care încă îl nedumereau.

Când a pus întrebările pe care le avea unui mullah local (un teolog musulman), sperând să găsească liniștea în răspunsurile clericului, mullah-ul i-a spus să nu se mai deranjeze cu astfel de întrebări. După ce l-a acuzat pe Adnan că are o minte rea, l-a trimis să plece din moschee și să se roage acasă.

„Am fost furios și confuz”, a spus Adnan. „De ce nu existau răspunsuri pentru întrebările mele?” Adnan devenea neliniștit în căutarea adevărului sacru; nici măcar multele căutări ale sale pe internet

nu i-au oferit răspunsuri clare.

Sperând să descopere ceva nou, a deschis din nou Coranul. Aici a dat peste un verset despre Isa, sau Isus, pe care musulmanii îl consideră profet, dar nu Fiul lui Dumnezeu. „Acest verset spune că Isa a luat lut și a suflat în el, și lutul s-a transformat într-o pasăre și apoi a zburat”, a spus Adnan, referindu-se la versetul 49 din capitolul al treilea al Coranului. „Mă gândeam: acest profet nu este un om; trebuie să fie un om special sau partener cu Allah, pentru că este un creator. A creat o pasăre din lut.”

Adnan a căutat din nou pe internet, de data aceasta în căutarea de informații despre Isus Hristos. După ce a vizitat mai multe site-uri web, a găsit informații de contact ale unui pastor local. „În sfârșit”, își amintește el că s-a gândit în acel

moment, „s-ar putea să primesc răspunsuri la întrebările mele.”

Conștient de pericole

Adnan l-a sunat pe pastor și acesta l-a invitat să viziteze biserica sa. Dar acceptarea invitației pastorului într-o zonă controlată de grupul extremist islamic Hezbollah venea cu riscuri considerabile.

Chiar dacă Libanul are o populație creștină semnificativă, creștinii se confruntă frecvent cu persecuții, iar musulmanii care caută informații despre Isus crezând că este Fiul lui Dumnezeu sunt țintiți în mod special. Oamenii care trăiesc în zonele urbane ale Libanului sunt în general mai deschizi la alte credințe, dar creștinii în afara acestor orașe, în special cei care trăiesc în zone cu majori-

tate musulmană, se confruntă cu o opoziție semnificativă.

Adnan a ales să accepte invitația pastorului, iar în timpul petrecut împreună, pastorul i-a răspuns la întrebări clar și fără ezitare. De asemenea, i-a explicat ce cred creștinii despre Isus. Convorbirea l-a impresionat profund pe Adnan. „A fost ca și cum aș fi ținut lucruri grele pe spate și brusc cineva le-a luat de pe mine”, a spus el. „Am fost foarte fericit.”

Totuși, Adnan s-a luptat cu gândul de a părăsi Islamul pentru Hristos. În timp ce stătea în pat în acea noapte, a strigat către Dumnezeu. „Dumnezeule, te rog ajută-mă”, s-a rugat Adnan cu lacrimi. „Vreau să știu adevărul. Am nevoie de ajutorul Tău. Doar dă-mi un semn că trebuie să Te urmez.”

După ce a adormit, Adnan a avut un vis în care a auzit cum Hristos îl chema - „Eu sunt calea, adevărul și viața.” Când Adnan s-a trezit, ochii i s-au umplut din nou de lacrimi în timp ce și-a pus credința în Isus Hristos. „A fost prima dată în viața mea când m-am trezit și am simțit pace în interiorul meu”, a spus el.

Confruntând amenințări

Duminica următoare, Adnan a participat la un serviciu de închinare la biserica pastorului. Pe măsură ce mergea la biserică în fiecare săptămână, a ajuns să cunoască bine membrii bisericii. „Crede-mă, a fost prima dată când am știut și am simțit că am o familie”, a spus el. „Toți frații și surorile aici împărtășesc necazurile tale.”

În curând, rudele și prietenii lui Adnan au început să observe schimbări în comportamentul său. El fusese mereu furios cu soția și copiii săi, uneori spărgând farfuriile în crizele de furie pe care le avea. Dar acum, crizele de furie se opreseră și el arăta dragoste față de oamenii pe care îi ura până acum.

Majoritatea libanezilor sunt musulmani, iar cei care caută să afle mai multe despre Isus ca Fiul lui Dumnezeu sunt ținta frecventă a persecuțiilor.

„Înainte, când eram musulman, iubeam doar musulmanii”, a spus el. „Nu acceptam pe nimeni altcineva.”

Aflarea despre lucrarea răscumpărătoare a lui Hristos pe cruce și despre învierea Sa din morți l-a ajutat pe Adnan să vadă oamenii în mod diferit. „Îmi iubesc dușmanii”, a spus el. „Am descoperit iubirea lui Hristos. Iubirea Lui este nelimitată.”

Noua credință a lui Adnan a avut un efect opus asupra familiei sale. Când soția sa a aflat că a părăsit Islamul, a început să doarmă într-o altă cameră, cu cei trei copii ai lor, crezând că i se interzice să doarmă în același pat cu soțul ei necredincios. De asemenea, i-a spus părinților ei și tatălui lui Adnan despre convertirea lui, plângându-se că îi învăța pe copiii lor despre Biblie. În plus, le-a spus că a împărtășit Evanghelia cu vecinii și clienții magazinului fratelui său, unde Adnan repara și umplea butelii de gaz.

Aceasta a fost prea mult pentru fratele lui Adnan. l-a spus lui Adnan că dacă se întoarce la biserică, nu va mai putea lucra la magazin. Tatăl lui Adnan a reacționat și mai dur, spunându-i că dacă merge din nou la biserică, îl va ucide. Adnan a acceptat decizia fratelui său, s-a rugat pentru tatăl său furios și a avut încredere în Dumnezeu.

„Din cauza că l-am cunoscut pe Hristos”, a spus el, „nu mi-a fost frică

să fiu ucis, dar mi-a fost frică pentru copiii mei.”

Pregătit de moarte

Pentru siguranța familiei sale, Adnan participa la programul bisericii doar o dată la două săptămâni, luând fiecare dată o rută diferită până la biserică. Deși era precaut în legătură cu participarea la biserică, devenea mai îndrăzneț în mărturisirea sa.

„Pentru că viața mea se schimbă, chiar voiam ca și alții să simtă ceea ce simt eu”, a spus el. „Îmi doresc cu adevărat ca și alții să-L cunoască pe Hristos.”

Astăzi, Adnan rămâne dedicat studierii Scripturii, creșterii în credință și ajungerii la musulmani cu Evanghelia. Soția lui tolerează credința lui creștină, dar căsătoria lor și alte relații de familie sunt dificile.

Adnan cere rugăciuni pentru ca familia sa să suporte mediul dificil în care trăiesc și pentru ca rudele sale să-L cunoască pe Hristos.

Cu toate că viitorul său este incert, Adnan rămâne plin de aceeași pace pe care a găsit-o acum mulți ani când și-a pus credința în Isus Hristos. „Nu-mi pasă dacă mor”, a spus el. „Acum știu unde merg. Acum știu că nu există moarte, pentru că El promite celor dintre noi care îl urmărim că vom avea viață veșnică.”

ÎNAINTE, spre lumină

Emaan era profund devotată Islamului. „Îmi plăcea persoana lui Muhammad”, a spus ea. „Îmi doream în inima mea să trăiesc în antichitate și poate aș fi fost aleasă să fiu una dintre soțiile sale.”

A făcut șase pelerinaje la începutul anilor 2000, călătorind de acasă, din Egipt, pentru a vizita cele mai sfinte locuri ale islamului. „La moscheea din Medina, „Moscheea Profetului”, nu mi-am întors niciodată spatele”, își amintea ea despre una dintre hajji, o călătorie religioasă în Arabia Saudită pe care musulmanii sunt obligați să o facă cel puțin o dată.

Însă în cele din urmă, Emaan a ales să se îndepărteze de Islam. Când a aflat că Aisha, ultima soție a lui Muhammad, avea 9 ani în momentul căsătoriei lor, a fost cutremurată de credința ei. Pe măsură ce propria ei fică se apropia de acea vârstă, Emaan a fost afectată de nepotrivirea fondatorului islamului de a lua o mireasă copil.

„A trezit o dorință profundă în inima mea de a-l întreba despre personalitatea lui, despre caracterul său și de a căuta cine era cu adevărat”, a spus ea. „Nu am putut accepta asta de la o persoană obișnuită, cu atât mai puțin de la un profet, un învățător. Era dezgustător.”

Când Emaan a împărtășit îngrijorările sale cu soțul ei, el a fost șocat de scepticismul ei și a avertizat-o că s-ar putea să fie acuzată de blasfemie. Totuși, Emaan a continuat să caute răspunsuri, sperând să rezolve tensiunea din inima ei.

După ani de suferință, de abuzuri fizice din partea fostul ei soț, Emaan și-a acoperit cicatricile cu tatuaje în formă de cruci.

Tatuajele sunt folosite ca semne de identitate creștină în Egipt.

O viață transformată

Într-o dimineață devreme, Emaan a avut un vis în care o femeie a condus-o la un bărbat al cărui chip radia lumină. Figura strălucitoare ținea în mână o carte într-o limbă pe care ea nu o recunoștea, dar într-un fel o înțelegea. Intitulată „Numele lui Dumnezeu”, cartea enumera multe dintre atribuțiile lui Dumnezeu. Și pe măsură ce privea cuvintele, toate numele se contopiseră într-unul singur - EU SUNT. Emaan a împărtășit visul cu soțul ei, dar el i-a spus că era un vis satanic.

Apoi, într-o zi, Emaan și soțul ei au instalat o nouă antenă parabolică. De obicei, tehnicienii musulmani filtrează canalele creștine, dar acesta nu a făcut-o.

Emaan a început să urmărească programe creștine în limba arabă și a început să primească răspunsurile pe care le căuta. După ce a obținut o Biblie a ei, a petrecut următorii patru ani comparând creștinismul cu Islamul. În timp, a respins Islamul și și-a pus credința în Hristos.

Când soțul lui Emaan a realizat că soția sa are o credință creștină, a explodat de furie. „S-a transformat într-o fiară, într-adevăr, o fiară sălbatică”, a spus ea. „Obișnuia să-mi facă rău și să mă bată, iar când se obosea, îi cerea părinților să trimită oameni să vină și să-mi facă rău.”

Uneori, soțul lui Emaan o închidea într-o cameră timp de mai multe zile, separând-o de copiii lor mici, care plângeau. Și o lovea cu obiecte casnice, inclusiv cu un player video mare pe care îl

spărgea de capul ei. Bătăile, care au continuat ani de zile, au fost aproape să o omoare de mai multe ori.

Emaan a suportat abuzul barbar, dar acesta i-a provocat răni profunde fizice și emoționale. Când în cele din urmă a cerut divorțul, oficialii guvernamentali inițial au decis împotriva ei pentru că era considerată apostată pentru că a abandonat Islamul. Dar divorțul a fost aprobat în cele din urmă, și ea a obținut custodia copiilor lor, chiar dacă proprii ei părinți au mărturisit împotriva ei din cauza credinței sale creștine.

După divorț, Emaan a început să participe la un studiu biblic, unde a întâlnit un bărbat numit Abasi, care era, de asemenea, convertit la creștinism din Islam. Familia lui încercase să-l omoare cu un cuțit mare folosit pentru sacrificarea animalelor.

Emaan și Abasi s-au căsătorit ulterior și s-au mutat într-un oraș de lângă Marea Roșie, unde au început să-și reconstruiască viața. Emaan luca ca coafeză, în timp ce Abasi conducea un magazin de îmbrăcăminte.

Pericolul de lângă mare

Chiar dacă Emaan și Abasi fuseseră botezați ca și creștini, cărțile lor de identitate oficiale încă îi clasificau ca musulmani. În Egipt, convertiții creștini din Islam nu pot obține noi cărți de identitate guvernamentale, așa că Emaan, soțul ei și copiii lor erau priviți cu profundă suspiciune de către unii din comunitatea creștină tradițională, care puneau la îndoială sin-

ceritatea convertirii lor. Pentru a evita acuzațiile de proselitism ale musulmanilor, mulți creștini tradiționali nu permit prezența oamenilor în bisericile lor decât dacă au o carte de identitate creștină sau un tatuaj cu cruce ortodoxă. Tatuajele sunt văzute în mod obișnuit pe mâinile și încheieturile mâinilor creștinilor din Egipt.

Emaan și Abasi erau hotărâți să participe la biserică, chiar dacă erau hărțuiți și uneori agresați fizic de musulmanii locali și de unii din comunitatea creștină tradițională.

„Vroiam ca copiii mei să trăiască viața creștină și să crească în biserică”, a spus Emaan. „Chiar dacă erau în pericol, vroiam să participe în fiecare duminică.”

Când s-a răspândit vestea că acești „musulmani” care pretindeau că sunt creștini participau la biserică, cineva i-a înregistrat în secret în timp ce primeau Sfânta Împărtășanie și a postat videoclipul online. Ca și consecință, musulmanii au încetat să vină la Emaan pentru serviciile sale de coafură și i-au avertizat pe alții să se ferească de magazinul de îmbrăcăminte al soțului ei. Au fost nevoiți să-și mute afacerile în mod repetat, pe măsură ce proprietarii, unul după altul le-a reziliat contractele de închiriere, iar afacerea lui Abasi a eșuat curând.

Poliția i-a arestat pe Emaan și pe Abasi la un moment dat, după

„Am învățat să îi iubesc pe acei musulmani care obișnuiau să ne insulte, să ne tortureze și să ne facă rău.”

ce musulmanii s-au plâns de conversiile lor creștine. Autoritățile l-au reținut pe Abasi timp de trei zile, amenințându-l cu moartea.

Copiii lor au fost, de asemenea, persecutați. Nermeen, fiica lor adolescentă, a fost obligată să poarte hijabul când mergea la școală. Ea și fratele ei erau batjocoriți, hărțuiți și bătuți la școală și în cartierul lor.

Emaan și-a retras în cele din urmă fiica de la școală și a trimis-o la o mănăstire timp de un an, mai apoi însă, când fiica lor a fost răpită, au ajuns la disperare.

Câțiva elevi musulmani au răpit-o pe Nermeen și au dus-o într-o zonă izolată. Au bătut-o și au încercat să o facă să renunțe la credința ei creștină, dar ea a refuzat. „A spus că este creștină”, și-a amintit Emaan. „Apoi și-a pierdut conștiința, așa că au crezut că a murit.”

Când Nermeen și-a recăpatat cunoștința, era singură în deșert. Din fericire, un autobuz turistic care trecea pe acolo a oprit și a luat-o. După răpirea lui Nermeen, Emaan și Abasi au decis să părăsească țara. Au mers la aeroport încredințându-se că Domnul le va oferi o soluție ca să poată pleca.

Exodul din Egipt

Biserica Ortodoxă Coptă le trimisese o scrisoare în care se menționa că au fost persecutați și aveau nevoie să părăsească Egiptul pentru siguranța lor, dar nu au primit niciun ajutor guvernamental și nu aveau vize de călătorie. În timp ce un oficial de imigrări de la aeroport îi interoga despre motivele plecării lor din țară, cel mai mic copil al lor a început să țipe necontrolat. Crizele copilului erau aparent atât de iritante încât oficialul i-a lăsat să treacă în cele din urmă. „Copilul nostru nu face crize niciodată”, a spus Emaan. „A fost un miracol.”

Familia s-a stabilit în Liban, unde au ajuns cu puțini bani și fără prieteni sau contacte. Curând au găsit o biserică activă care i-a ajutat să se întrețină și să se conecteze cu familia largită de creștini.

Emaan a crescut în credința creștină la noua biserică și i-a iertat treptat pe cei care o răniseră, în special pe cei rămași în Islam. „Am învățat să-i iubesc pe acei musulmani care obișnuiau să ne insulte, să ne torturaze și să ne rănească”, a spus ea.

Emaan și familia ei au puține bunuri pământești, dar ea rămâne plină de bucurie în ciuda situației financiare dificile. „Avem satisfacție în Hristos”, a spus ea. „Suntem împăcați să nu avem nimic. Viața noastră cu Hristos este atât de frumoasă.”

Emaan și Abasi conduc mai multe grupuri mici, slujind musulmanilor pe care acum îi privește cu compasiune. „A fost o viață foarte grea, foarte uscată, ca și moartea”, a spus ea despre credințele sale islamice anterioare. „Dacă ai totul, dar nu ai binecuvântarea lui Hristos, nu poți fi o binecuvântare pentru cei în întineric.”

Scăpând de acest întineric, astăzi Emaan este hotărâtă să își îndrume vecinii musulmani către lumina lui Hristos. 🌍

IERTAREA, mai împlinitoare decât răzbunarea

Iubirea lui Hristos rupe calea lungă a răzbunării, în viețile a doi bărbați druzi din Orientul Mijlociu.

La începutul anilor 90, când Hany avea 12 ani, o misionară olandeză numită Anna a sosit în satul său libanez și a început să predice copiilor despre Isus într-un parc local. Cu toate că Hany era membru al comunității Druze, predica misionarei i-a stârnit interesul. „Am fost crescut într-o familie Druze”, a spus el, „însă nu eram o familie foarte religioasă.”

Druzii sunt o grupare etno-religioasă secretă a cărei credință sincretică împrumută din religiile abrahamice, filozofia greacă și chiar hinduismul. Majoritatea celor peste un milion de druzi sunt răspândiți în întreaga regiune mediteraneană de est, cu cele mai mari comunități în Siria, Liban și Israel.

Anna s-a confruntat cu o provocare semnificativă atunci când a propovăduit Evanghelia în Liban, deoarece țara încă se recupera după un război civil între creștini și musulmani, care a durat din 1975 până în 1990. Aproximativ 120.000 de persoane din mai multe comunități religioase au murit în război.

„Acest sat a fost un epicentru al luptelor”, a spus Hany. „Bunicul meu din partea mamei a fost primul ucis de creștini. Însuși cuvântul „creștin” îi făcea pe oameni nervoși în acest sat. Pentru ei, o cruce, Hristos sau un creștin sunt dușmanii cei mai răi.”

Cu toate că druzii îi considerau pe creștini dușmani, Hany a fost intrigat de mesajul Evangheliei adus de Anna. Curând, a început să meargă la biserică într-un sat vecin, iar unii tineri din biserică au început să îl viziteze acasă pentru a-l învăța mai mult despre Hristos.

Cu toate acestea, unii din co-

munitatea Druze nu au încurajat deloc predica Annei. Cinci femei au atacat-o violent, provocându-i leziuni care au determinat-o să părăsească Libanul. Următoarea dată când prietenii lui Hany de la biserică au venit în casa lui, tatăl lui Hany le-a poruncit să plece și să nu se mai întoarcă niciodată.

„Cum îndrăzniți să faceți asta!?” a strigat Hany furios la tatăl său după ce tinerii au plecat. Când a luat o pernă pentru a se proteja de palmele tatălui său, a simțit o Biblie pe care unul dintre creștini a lăsat-o intenționat sub pernă. Hany și-a pus rapid perna jos pentru a nu vedea tatăl său Biblia. „Am luat Biblia și am ascuns-o”, și-a amintit Hany. „A fost prima Biblie pe care am avut-o în viața mea.”

Cu toate că avea doar 12 ani, Hany a început să studieze Biblia singur. „Am început să citesc în fiecare zi una, două, trei ore, din Biblie”, a spus Hany. „Pentru mine, era o provocare. Voiam să citesc doar pentru a-i sfida.”

Hany a citit întreaga Biblie de două ori și a citit pe jumătate pen-

tru a treia oară. Dar fără alți creștini să îl încurajeze să studieze, el a pierdut treptat interesul, până mulți ani mai târziu, într-un moment de nevoie.

Biblia Mucegăită

La începutul anilor 2010, Hany a început să întâmpine unele dificultăți în viața sa personală. El și soția lui locuiau în casa părinților lui, iar când tatăl lui Hany a murit, el se temea că căsătoria lui ar putea să se destrame din cauza relației proaste dintre soția sa și mama sa. În timp ce Hany striga către Dumnezeu pentru o soluție, el simțea că este condus să se roage la Isus.

Hany s-a rugat timp de o lună întreagă, amintindu-și treptat unele dintre versetele pe care misionara i le spusese. El își amintea, de asemenea, că misionara le-a spus lui și celorlalți copii că Dumnezeu poate vorbi prin Biblie.

Hany a căutat în casa lui Biblia pe care a primit-o când era copil și în cele din urmă a găsit-o, deși

Cele mai mari comunități de druzi se află în Siria, Liban și Israel. Druzii persecută uneori creștinii din aceste zone.

starea acesteia se deteriorase cu timpul. „Am găsit Biblia în pod,” a spus el, „și era literalmente mucegăită. Era mucegai verde peste tot, dar puteai să o citești.”

Ținând în mână Biblia mucegăită, Hany a cerut Domnului să îi vorbească prin ce urmează să citească. Când a deschis Biblia, a început să citească povestea lui Hanna din 1 Samuel. La început nu a înțeles cum se aplică această situației sale, dar pe măsură ce a continuat să se roage în următoarele trei săptămâni, a văzut că trebuia să urmeze exemplul de rugăciune al lui Hanna.

„Doamne, vino și ai grijă de viața mea, pe care nu o pot gestiona corespunzător,” s-a rugat el. În acea noapte, Hany a dormit liniștit pentru prima dată în multe luni.

A doua zi, când a răspuns la ușă, a fost surprins să îl vadă pe unul dintre bărbații creștini pe care tatăl său îi alungase din casă cu mulți ani în urmă. Bărbatul i-a spus că a simțit că Domnul îl îndeamnă să se întoarcă în casa prietenului său, Hany.

Hany și-a împărtășit problemele cu vechiul său prieten creștin, și prin mărturia bărbatului, Hany și-a pus credința în Hristos. Câteva săptămâni mai târziu, soția sa, care ascultase conversația lui Hany cu bărbatul, și-a pus și ea credința în Hristos. Curând, chiar mama lui Hany a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu. „Ea a iertat creștinii care i-au ucis tatăl,” a spus Hany.

Ca dovadă suplimentară a lucrării lui Dumnezeu în familia sa, tensiunile vechi dintre mama lui Hany și soția sa au fost rezolvate brusc. „Nici astăzi nu înțeleg cum problemele dintre ele au dispărut,” a spus Hany râzând.

Hany a învățat să propovăduiască Evanghelia pe măsură ce credința lui s-a maturizat, iar în cele din urmă a început o biserică

în casă. Să fie cunoscut ca și creștin într-o comunitate Druze nu a fost fără provocări. Mai întâi, cineva i-a tăiat cauciucurile mașinii, iar apoi, într-o zi, frânele i-au cedat brusc. Un mecanic a spus că cablul de frână a fost tăiat intenționat.

Când Hany a instalat o cameră de securitate ascunsă în afara casei sale, a descoperit că un vecin îi sabotase mașina. În loc să îl acuze direct pe vecinul său, a decis să îl viziteze și să îi dea de înțeles că știe ce a făcut. Abordarea sa non-violentă a funcționat; vecinul surprins a încetat să îl hărțuiască și a vorbit pozitiv despre el de atunci înainte. Refuzul lui Hany de a căuta răzbunare a avut curând un efect pozitiv și asupra altor druzi.

Reorientarea vieților

Un vechi prieten de familie al lui Hany, un bărbat numit Samer, făcea parte dintr-o comunitate Druze din Siria și era la fel de confuz în ceea ce privește religia Druze ca și Hany în tinerețe. „Trăiam viețile noastre în orbire și încercam doar să ne găsim calea prin întuneric,” a spus Samer.

Samer dorea să afle mai multe despre religia Druze, dar i s-a spus că va trebui să aștepte ani pentru a i se permite să studieze. Un lucru pe care îl înțelegea, însă, era tradiția Druze de a duce dușmăniile și răzbunarea mai departe, până la rezolvarea lor. „Pentru Druzi, onoarea și demnitatea sunt extrem de importante,” a spus el. „Când cineva te insultă, îți amenință demnitatea sau te disprețuiește, dacă nu te răzbuni ca să îți iei înapoi drepturile, înseamnă că ești un laș și ești o persoană foarte slabă.”

Într-o dimineață din 2017, când un vecin a strigat către apartamentul său că mașina lui Samer arde, el a fost cuprins de gânduri de răzbunare. Pe măsură ce alerga

spre mașină și încerca să stingă focul, nu putea să se gândească decât la cine ar fi putut face asta. Dar nu îi venea în minte nimeni.

Curând, pompierii au ajuns să ajute la prevenirea incendiilor complete a mașinii lui Samer, dar apoi unchiul său i-a încurajat și mai mult gândurile de răzbunare deja în mintea lui: „Ce se întâmplă dacă cineva te atacă pentru că ai mers la biserică?” a strigat unchiul său.

Samer a participat la un serviciu de închinare creștin în timp ce lucra în străinătate, și asta i-a lăsat o impresie puternică. „Când mergeam la biserică, mă simțeam foarte fericit când ascultam cântecule,” a spus el. Acele experiențe de închinare creștină l-au făcut să vrea să afle mai mult despre credința creștină, așa că a început să meargă regulat la biserică atunci când s-a întors în Siria.

Samer nu știa dacă incendiul mașinii fusese provocat de cineva furios din cauza participării sale la biserică, invidios pe succesul său la salonul de tuns sau pentru alt motiv. Dar el credea că a fost un atac, nu un accident. Și era furios.

Hany, care se afla în Siria în acea perioadă, a ajuns la apartamentul lui Samer la scurt timp după ce focul a fost stins. „Samer spunea, „Dacă aș ști cine este, îl voi sparge, îl voi ucide!” „ a povestit Hany.

Hany l-a îndemnat pe Samer să nu se răzbune. „Nu, nu, nu, nu ar trebui să ne răzbunăm,” i-a spus Hany. „Ar trebui să fim iubitori și iertători, așa ne îndeamnă Hristos.”

Sugestia lui Hany de a arăta iubire și iertare în loc de răzbunare i-a deschis lui Samer ușa să îi vorbească despre harul lui Dumnezeu. „I-am spus povestea slujitorului care avea datorii imense față de stăpânul său,” a spus Hany. „Stăpânul său i-a iertat totul, dar el nu a fost dispus să își ierte prietenul.”

Hany a folosit pilda lui Hristos pentru a-l provoca pe Samer. „Dumnezeu ne-a iertat pentru datorii imense, iar noi nu suntem în stare să iertăm pe alții?” l-a întrebat el cu fermitate.

Mesajul l-a atins profund pe Samer în timp ce inima sa era îmblânzită de Evanghelia. „Am trecut de la vorbitul despre mașina care arde, și am continuat să vorbim despre creștinism, despre Hristos,” a spus Samer. El și-a pus credința în Hristos în acea zi și mai târziu i-a povestit familiei sale Druze despre Dumnezeul reconcilierii, însă ei l-au respins. „Când am încercat să vizitez unele dintre rudele mele, mă priveau ca pe cineva care își reneagă religia,” a spus Samer. „Spuneau atunci când mă vedeau: uite trădătorul, iată-l că vine.”

În plus, clienții săi regulați nu mai veneau în salonul său de tuns, ceea ce a dus la prăbușirea afacerii sale. Familia sa nu i-a oferit niciun fel de ajutor.

Cu toate astea, oamenii au putut vedea schimbarea dramatică în personalitatea lui Samer. „Am fost atât de intolerant,” a spus el. „Nu îi toleram pe oameni nici măcar trecând pe lângă mine fără să îi fixez cu privirea.” Personalitatea lui Samer s-a schimbat atât de mult încât și soția sa și-a pus credința în Hristos. Părinții ei, supărați că a renunțat la religia lor etnică, au încercat să o determine să divorțeze de Samer. Dar ea a rămas dedicată lui Hristos și căsătoriei sale.

Problemele lui Samer au continuat să

Hany a experimentat pacea lui Hristos nu numai în viața sa, ci și în relația tensionată dintre mama și soția sa.

se adune, cu finanțele lui scăzând în cele din urmă până în punctul în care a decis să părăsească Siria și să se mute în Liban. Spera că va întâmpina mai puține persecuții în țara în care locuia Hany. Când el și familia sa au ajuns în Liban, aveau așa de puțini bani încât erau sperați să își hrănească familia. A vizitat unul dintre frații săi care locuia acolo. Spera ca fratele său să le ofere ajutor, însă acesta nici măcar nu l-a lăsat în casă. „Cei în care crezi, mergi la ei,” să te ajute ei,” îl batjocorea fratele său. „Eu nu te pot ajuta.”

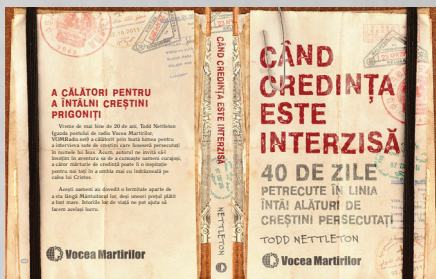
Cu ajutorul Bisericii lui Hris-

tos, Samer și-a înființat un nou salon temporar de tuns și a găsit un loc unde să locuiască pentru familia sa în Liban. El și familia sa continuă să aibă mari dificultăți financiare, din cauza instabilității economice continue din țară. De asemenea, continuă să se confrunte cu respingerea din partea membrilor comunității Druze din cauza credinței lor creștine, ceva la care prietenul său Hany se poate ușor raporta.

„Îmi iubesc foarte mult Druzii,” a spus Hany. „Am un adevărat zel să îi ajut și să îi apăr. Dar inima mea este pentru Isus.”

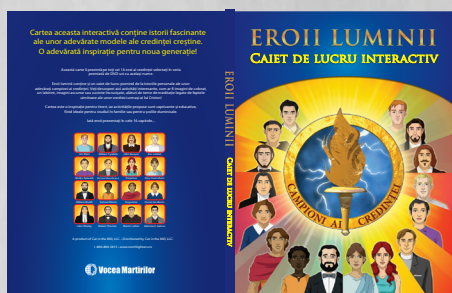
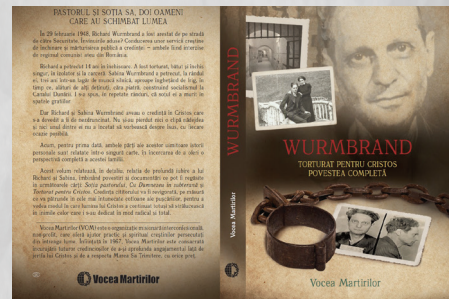

Să cunoaștem mai mult

Timp de peste 20 de ani, Todd Nettleton a călătorit în națiuni restricționate pentru a întâlni bărbați și femei care își trăiesc cu îndrăzneală credința creștină, însă cu costuri mari. În noua sa carte de la Moody Publishers, «Când credința este interzisă: 40 de zile petrecute în linia întâi alături de creștinii persecutați», Todd vă invită să călătoriți cu el pentru a-i întâlni pe acești credincioși îndrăzneți și a le asculta poveștile. Fiecare oprire din această călătorie te va provoca să reflectezi la propria ta umblare cu Hristos de-a lungul drumului uneori dificil spre casa noastră cerească.

Pastorul Richard Wurmbbrand a petrecut 14 ani în închisoare din cauza mărturiei sale creștine deschise și a credinței în Hristos. Trei dintre acești ani au fost petrecuți în izolare. Soția sa, Sabina, a fost închisă timp de trei ani, parte din acest timp, într-un lagăr de muncă pe Canalul Dunării. I s-a spus că soțul ei a murit în închisoare. În tot acest timp, niciunul dintre ei nu și-a pierdut speranța și nici nu și-a clătinat credința. Acum, pentru prima dată într-o singură carte, «Torturat pentru Hristos- povestea completă», puteți citi povestea inspirată a suferinței, credinței și slujirii lor pentru urmașii lui Hristos.

Extindeți învățarea copilului dvs. cu «Eroii Luminii- Caiet de lucru interactiv». Acest caiet de 144 de pagini, colorat, care însoțește seria, prezintă primii șaisprezece eroi ai credinței și include fapte istorice bazate pe fiecare erou, prin felurite activități. Caietul este un companion ideal pentru a-i inspira pe copiii de toate vârstele, dar poate fi folosit și în cadrul devoțiunilor de familie și al orelor de școală duminicală.

Povestiri pentru copii- seria Cheryl Odden

CONTACT

- Facebook - Vocea Martirilor
- Webpage - www.voceamartirilor.ro
- Youtube - <http://www.youtube.com/@voceamartirilorromania1288>
- Telefon/WhatsApp - (+)40 0745 977 891
- E-mail - info@voceamartirilor.org

IMPLICARE Puteți sprijini lucrarea Vocea Martirilor în România, făcând un cadou financiar, în conturile de mai jos:

IBAN RON Proiecte în România: RO11BTRLRONCRT0674361501
 IBAN RON Proiecte în afara României: RO11BTRLRONCRT0674361502
 IBAN EURO: RO58BTRLEURCRT0674361501
 Beneficiar: Asociația Vocea Martirilor sau online, aici:

